Dávid énekének díchéreti.

XCIV.

1 A JErtek, örvendezzűnk az Úrnak: vígadgyunk a' mí ſzabadító Iſtenűnknek.

2 *Vegyűk-elől az ő orczáját hálá-adáſſal: és díchéretekkel vígadgyunk néki.

3 *Mert az Iſten nagy Úr: és nagy király minden iſtenek-fölött.

4 *Mert kezében vannak a' földnek minden határi: és a'hegyek magaſsági övé.

5 *Mert övé a' tenger, és ő alkotta azt: és a'ſzárazt az ő kezei formálták.

6 *Jőjetek-el imádkozzunk, és burúllyunk-le: és sírjunk az Úr-előtt, a' ki minket alkotott.

7 B *Mert ő a' mí Urunk Iſtenűnk: és mí az ő legeltetéſének népe, és az ő kezeinek juhai.

8 *"Ma ha az ő ſzavát hallyátok, meg ne keményíttſétek ſzíveteket;

9 *Mint a' boſzſzontáſſal a'kíſértés napja-ſzerént a' puſztában: a' hol meg-kíſértettek engem az atyáitok, meg-próbáltak engem, és látták chelekedetimet.

10 *"Negyven eſztendeig haragudtam e'nemzetſégre, és mondék: Ezek mindenkor tévelyegnek ſzívőkkel:

11 *És ezek nem iſmérték-meg az én útaimat: "a' mint meg-eſküdtem haragomban: Ha bé mennek az én nyugodalmomba.

Dávid énekének díchéreti.

XCIV.

1 A JErtek, örvendezzűnk az Úrnak: vígadgyunk a' mí ſzabadító Iſtenűnknek.

2 *Vegyűk-elől az ő orczáját hálá-adáſſal: és díchéretekkel vígadgyunk néki.

3 *Mert az Iſten nagy Úr: és nagy király minden iſtenek-fölött.

4 *Mert kezében vannak a' földnek minden határi: és a'hegyek magaſsági övé.

5 *Mert övé a' tenger, és ő alkotta azt: és a'ſzárazt az ő kezei formálták.

6 *Jőjetek-el imádkozzunk, és burúllyunk-le: és sírjunk az Úr-előtt, a' ki minket alkotott.

7 B *Mert ő a' mí Urunk Iſtenűnk: és mí az ő legeltetéſének népe, és az ő kezeinek juhai.

8 *"Ma ha az ő ſzavát hallyátok, meg ne keményíttſétek ſzíveteket;

9 *Mint a' boſzſzontáſſal a'kíſértés napja-ſzerént a' puſztában: a' hol meg-kíſértettek engem az atyáitok, meg-próbáltak engem, és látták chelekedetimet.

10 *"Negyven eſztendeig haragudtam e'nemzetſégre, és mondék: Ezek mindenkor tévelyegnek ſzívőkkel:

11 *És ezek nem iſmérték-meg az én útaimat: "a' mint meg-eſküdtem haragomban: Ha bé mennek az én nyugodalmomba.

Dávid énekének díchéreti.

XCIV.

1 A JErtek, örvendezzűnk az Úrnak: vígadgyunk a' mí ſzabadító Iſtenűnknek.

2 *Vegyűk-elől az ő orczáját hálá-adáſſal: és díchéretekkel vígadgyunk néki.

3 *Mert az Iſten nagy Úr: és nagy király minden iſtenek-fölött.

4 *Mert kezében vannak a' földnek minden határi: és a'hegyek magaſsági övé.

5 *Mert övé a' tenger, és ő alkotta azt: és a'ſzárazt az ő kezei formálták.

6 *Jőjetek-el imádkozzunk, és burúllyunk-le: és sírjunk az Úr-előtt, a' ki minket alkotott.

7 B *Mert ő a' mí Urunk Iſtenűnk: és mí az ő legeltetéſének népe, és az ő kezeinek juhai.

8 *"Ma ha az ő ſzavát hallyátok, meg ne keményíttſétek ſzíveteket;

9 *Mint a' boſzſzontáſſal a'kíſértés napja-ſzerént a' puſztában: a' hol meg-kíſértettek engem az atyáitok, meg-próbáltak engem, és látták chelekedetimet.

10 *"Negyven eſztendeig haragudtam e'nemzetſégre, és mondék: Ezek mindenkor tévelyegnek ſzívőkkel:

11 *És ezek nem iſmérték-meg az én útaimat: "a' mint meg-eſküdtem haragomban: Ha bé mennek az én nyugodalmomba.